

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 209/22

Luxemburg, 21 december 2022

Arrest van het Gerecht in zaak T-525/21 | E. Breuninger/Commission

Het Gerecht verklaart het beroep van de detailhandelaar Breuninger tegen het besluit van de Commissie tot goedkeuring van de steun die Duitsland heeft verleend ter compensatie van verliezen als gevolg van de lockdowns tijdens de COVID-19-crisis, niet-ontvankelijk.

Breuninger is er ten onrechte van uitgegaan dat zij van de steunregeling, zoals deze was aangemeld, uitgesloten was, waardoor deze onderneming geen belang heeft bij nietigverklaring van het besluit van de Commissie.

Op 21 mei 2021 heeft de Bondsrepubliek Duitsland bij de Europese Commissie een steunregeling aangemeld die de vorm aannam van tijdelijke economische steun aan ondernemingen waarvan de activiteiten waren stilgelegd wegens de maatregelen die de federale staat en de Länder in de context van de COVID-19-crisis hadden genomen om het hoofd te bieden aan de pandemie op hun grondgebied (hierna: „federale compensatieregeling”).

Op grond van deze federale compensatieregeling konden federale, regionale en lokale bestuursinstanties onder bepaalde voorwaarden rechtstreekse subsidies toekennen aan ondernemingen die tussen 16 maart 2020 en 31 december 2021 verliezen hadden geleden ten gevolge van lockdownbesluiten.

Bij besluit van 28 mei 2021¹ heeft de Commissie deze regeling verenigbaar met de interne markt verklaard op grond van artikel 107, lid 2, onder b), VWEU. Volgens deze bepaling zijn steunmaatregelen tot herstel van de schade die is veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen verenigbaar met de interne markt.

De Duitse vennootschap E. Breuninger GmbH & Co, die onder meer actief is in de detailhandel, heeft beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie. De Tweede kamer (uitgebreid) van het Gerecht verklaart dit beroep echter niet-ontvankelijk en stelt daarbij ambtshalve vast dat deze vennootschap niet heeft aangetoond dat zij over het voor een beroep bij het Gerecht vereiste procesbelang beschikt.

Beoordeling door het Gerecht

Daar de niet-ervulling van de voorwaarden voor ontvankelijkheid van een beroep behoort tot de niet-ontvankelijkheidsgronden van openbare orde, die het Gerecht ambtshalve moet onderzoeken, brengt het in herinnering dat een door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon ingesteld beroep tot nietigverklaring slechts ontvankelijk is indien deze persoon belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden handeling. Een dergelijk belang veronderstelt dat de nietigverklaring van de betrokken handeling op zichzelf rechtsgevolgen kan hebben en dat de uitkomst van het beroep de verzoeker dus een voordeel kan opleveren.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster belang heeft bij nietigverklaring van het bestreden besluit, merkt het

¹ Besluit C (2021) 3999 final van de Commissie van 28 mei 2021 betreffende steunmaatregel SA.62784 (2021/N) – Duitsland COVID-19 – Federale compensatieregeling (PB 2021, C 223, blz. 25; hierna: „bestreden besluit”).

Gerecht op dat haar beroep berust op de onjuiste premisse dat zij niet in aanmerking kwam voor de federale compensatieregeling wegens de in § 2, lid 2, daarvan gestelde voorwaarde dat ondernemingen die gemengde activiteiten uitoefenen waarvan sommige helemaal niet zijn getroffen door de lockdown, alleen in aanmerking komen voor de federale compensatieregeling wanneer minstens 80 % van hun omzet wordt behaald met de stilgelegde activiteiten. Verzoeksters activiteiten op het gebied van onlinehandel werden namelijk beschouwd als gerelateerd aan haar activiteiten op het gebied van detailhandel, zodat al haar activiteiten werden geacht te zijn getroffen – in de zin van deze bepaling – door de tijdens de COVID-19-pandemie genomen lockdownbesluiten.

Uit de discussies tijdens de gerechtelijke procedure is gebleken dat het feit dat verzoekster geen financiële steun heeft kunnen krijgen in het kader van het federale steunprogramma, in werkelijkheid het gevolg was van de toepassing door de Duitse autoriteiten van een niet bij de Commissie aangemelde subsidiabiliteitsvoorwaarde, die inhoudt dat ten minste 30 % van de totale omzet van de aanvrager moet zijn aangetast door de lockdownbesluiten.

Deze vaststelling door de Duitse autoriteiten van een aanvullende subsidiabiliteitsvoorwaarde, die noch expliciet, noch impliciet wordt genoemd in de federale compensatieregeling, is echter irrelevant voor de onderhavige procedure, aangezien het door verzoekster ingestelde beroep uitsluitend betrekking heeft op de rechtmatigheid van het bestreden besluit, waarbij de Commissie de federale compensatieregeling verenigbaar heeft verklaard met artikel 107, lid 2, onder b), VWEU.

Uit deze overwegingen volgt dat verzoekster, gelet op § 2, lid 2, van de federale compensatieregeling zoals deze in het bestreden besluit verenigbaar is verklaard met artikel 107, lid 2, onder b), VWEU, in aanmerking kwam voor steun uit hoofde van deze regeling. Het Gerecht stelt dan ook vast dat nietigverklaring van dit besluit haar geen enkel voordeel zou verschaffen. Om die reden verklaart het Gerecht haar beroep niet-ontvankelijk wegens het ontbreken van een procesbelang.

Het Gerecht voegt hieraan toe dat het verzoekster niettemin vrijstaat om beroep in te stellen bij de Duitse rechterlijke instanties, die, in voorkomend geval na het Hof een prejudiciële vraag te hebben gesteld, zullen moeten onderzoeken of de vaststelling van een aanvullende subsidiabiliteitsvoorwaarde neerkomt op een wijziging van bestaande steun en dus op nieuwe steun, waarvoor de aanmeldingsplicht van artikel 108, lid 3, VWEU geldt.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Volg ons!

